

15de Vlaamse Olympiade Latijn en Grieks

2007-2008

Op zaterdagvoormiddag 24 mei 2008 mogen de leerlingen van 5AB zich in de grote aula van de Universiteit Gent laten feliciteren en een prijs in ontvangst nemen.

Elk jaar organiseert het Arpinocomité de Vlaamse Olympiade Latijn en Grieks. Naast individuele vertaalproeven Grieks en Latijn voor leerlingen van het zesde jaar zijn er ook klassikale vertaalproeven Grieks voor de zesdejaars en Latijn voor de vijfdejaars. Het hele verloop wordt ruim toegelicht op <http://users.telenet.be/olympiadelatijngrieks/>.

INDIVIDUELE CICEROWEDSTRIJD

Vier leerlingen bleven op woensdag 23 januari een hele namiddag op school om een Latijnse tekst van Cicero te doorgronden en correct om te zetten in mooi Nederlands. Onze leerlingen gingen de uitdaging volop aan, maar slaagden er niet in om zich in de prijzen te werken. Toch een verdiende proficiat voor **Thomas Devroe, Manu Dewulf, Steven Gagelmans en Lucia Meixus Touris** voor hun inzet en hun vakmanschap!

KLASSIKALE VERGILIUS- EN SOPHOKLESWEDSTRIJD

De Vergilius- en de Sophokleswedstrijd van de Vlaamse Olympiade Latijn en Grieks zijn breed opgezette vertaalproeven die een stimulans willen zijn voor het onderwijs van de klassieke talen in het S.O. Het overbrengen van een Latijnse of Griekse tekst in fraai Nederlands is de bekroning van het begrijpend lezen. In deze wedstrijd werken de leerlingen klassikaal onder begeleiding van hun leerkracht.

SOPHOKLESWEDSTRIJD

De leerlingen Grieks van het zesde jaar hebben met veel inzet gezwoegd op een tekst van Sophokles. Ze hebben bijgevolg veel gewonnen aan kennis en kunde. Jammer genoeg vallen zij met het resultaat van hun werk niet in de prijzen.

VERGILIUSWEDSTRIJD

De leerlingen van **5AB** vormden één van de 121 deelnemende klasgroepen aan deze wedstrijd. De vertalingen werden in een eerste fase gelezen door een jury van vier of vijf leraren en hoogleraren. De beste kopijen, een vierde van het aantal deelnemers, werden genomineerd en krijgen dus een eervolle vermelding. Deze genomineerden werden vervolgens beoordeeld door een nieuwe jury van tien deskundigen. De beste 11 kopijen werd uitgeroepen tot laureaat.

Onze leerlingen wisten niet tot de gelauwerde top door te stoten maar mogen zich wel bij de genomineerden rekenen die een **Eervolle Vermelding** krijgen. Een eervolle prestatie!

EERVOLLE VERTALING VAN SAB

De te vertalen tekst had een pijnlijk onderwerp. De Trojaanse held Aeneas is liefdevol opgevangen door de Carthaagse koningin Dido, maar laat haar in de steek om in opdracht van de goden naar Italië te reizen. Het verhaal van Dido en Aeneas heeft in de loop van de eeuwen al veel schilders, schrijvers en componisten geïnspireerd.

Didon abandonnée. Liebig 1927. Photo ©Maicar Förlag-GML

Het onafwendbare vertrek

VERGILIUS, *Aeneis* 4, 393-415

Aeneas wist wat hem te doen stond
maar wilde wel haar pijn verzachten,
met troostende woorden haar zorgen doen vergeten.
Hij slaakte een diepe zucht en zijn gedachten
lagen overhoop door zijn grote liefde.
Toch gehoorzaamde hij aan de wil van de goden en
zocht zijn vloot weer op.

Toen staken de Trojanen pas echt een tandje bij.
Over heel de kustlijn lieten ze hun grote schepen te water.
Daar lagen ze te deinen, al ingesmeerd
maar de schors nog aan de riemen, de ruwe planken
recht uit de bossen, onafgewerkt gebleven
in hun haast om te vertrekken.

Je kon ze zien wegtrekken, wegstormen uit de hele stad,
zoals mieren, met de winter in het vooruitzicht,
een gigantische stapel spelt plunderen en
opslaan in hun nest. De zwarte troepen trekken door het veld.
Ze zeulen hun buit langs het smalle pad, dwars door het hoge gras.
Terwijl de ene groep kreunend de schouders
onder de grote graankorrels zet,
dwingen de anderen de troepen vooruit
en straffen elk oponthoud af.
Het hele pad krioelt van mieren aan het werk.

At pius Aeneas, quamquam lenire dolentem

solando cupit et dictis avertere curas,

395 multa gemens magnoque animum labefactus amore

iussa tamen divum exsequitur classemque revisit.

Tum vero Teucri incumbunt et litore celsas

deducunt toto naves. Natat uncta carina,

frondentesque ferunt remos et robora silvis

400 infabricata fugae studio.

Migrantes cernas totaque ex urbe ruentes:

ac velut ingentem formicae farris acervum

cum populant hiemis memores tectoque reponunt,

it nigrum campis agmen praedamque per herbas

405 convectant calle angusto; pars grandia trudunt

obnixae frumenta umeris, pars agmina cogunt

castigantque moras, opere omnis semita fervet.

Dido, wat ging er door je heen toen je dat zag?
Hoezeer zuchtte je toen je vanuit je machtig paleis
neerkeek over de hele kust die krioelde?
Toen je voor je eigen ogen zag
hoe chaos en geroep galmden over heel de zee?

Harteloze liefde, waartoe dwing je een mensenhart wel niet?
Opnieuw barstte Dido in tranen uit, opnieuw
moest ze smeken, haar laatste kans.
Haar liefde won het van haar trots.
Ze was tot alles bereid om niet vergeefs te sterven.

**Quis tibi tum, Dido, cernenti talia sensus,
quosve dabas gemitus, cum litora fervere late
410 prospiceres arce ex summa, totumque videres
misceri ante oculos tantis clamoribus aequor!
Improbe Amor, quid non mortalia pectora cogis!
Ire iterum in lacrimas, iterum temptare precando
cogitur et supplex animos summittere amori,
415 ne quid inexpertum frustra moritura relinquat.**